

Men uden at lade sig forskrække gik den lille grimme Mandsling ham tæt ind paa Livet, løftede sig paa Taaspidserne og sagde:

„Jo — jeg skal sige Dem — der kunde muligvis ogsaa her i Landet tænkes Folk, der kun vil gifte deres Døtre bort til Mænd med et adeligt Navn. Adjø!“

* *

Salomons var allerede i Slutningen af Maj flyttet ud til deres Sommerbolig „Skovbakken“, en Villa ved Kysten en Times Rejse fra København. Per tog gerne derud om Søndagen, naar der var aabent Hus, men viste sig ogsaa til andre Tider under Paaskud af at ville raadføre sig med Ivan om Bøgers Trykning og lignende Ting, der angik hans Pjece. At ikke alle i Familjen var lige glade ved hans Besøg, og at navnlig Nanny oftere viste ham sin Ryg end sit Ansigt, efter at det var gaaet op for hende, at hun var bleven vraget, bekymrede ham ikke. Fra det Øjeblik, han var kommen til den Overbevisning, at det var Søsteren, han holdt af, og at han næppe forringede sine Fremtidsudsigter ved at følge sin Tilbøjelighed, søgte han under sine Besøg udelukkende Jakobes Selskab.

Nu var der ulykkeligvis ikke foregaaet en tilsvarende Stigning i Jakobes Følelser for ham. Tværtimod. Noget af den Uhygge, hans Person havde indgydt hende ved deres allerførste Møde, var igen bleven levende hos hende efter hin Aftensamtale i København, hvor han havde betroet hende sit Forhold til Forældre og Søsken. Saa oprigtigt hendes eget Had til Kristendommen end var, stødtes hun tilbage af den tilsyneladende Ro